

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Cbi/238/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1006203211
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1006203211.10

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Kriškovej a členiek senátu JUDr. Olgy Bahníkovej a JUDr. Ľubici Břouškovéj, v právnej veci žalobcu: HYDREE FINANCIAL SLOVAKIA, s.r.o., Bratislavská 36, 911 05 Trenčín, IČO: 36 309 630, práv. zast.: Advokátska kancelária Mandzák a spol., s.r.o., Zámocká 5, 811 01 Bratislava, IČO: 35 943 882, proti žalovaným 1/: Slovenská konsolidačná, a.s., Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005 a žalovaným 2/: JUDr. Oliver Korec, Záhradnícka 9, 811 07 Bratislava, správca konkurznej podstaty úpadcu Old Herold Ferm, a.s. v konkurze, Bratislavská 36, 911 74 Trenčín, IČO: 31 411 428, práv. zast.: Advokátskou kanceláriou BADUCCI Legal, s.r.o., Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 35 872 900, o zaplatenie 9.355.850,46 Eur, o sťažnosti žalovaného 1/ proti uzneseniu č.k. 7Cbi/238/2006-704 zo dňa 10.01.2018, vydanému súdnym úradníkom, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave mení uznesenie tunajšieho súdu č.k. 7Cbi/238/2006-704 zo dňa 10.01.2018 v prvom výroku tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 1/ trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za podané odvolanie vo výške 33.193,91 Eur a trov právneho zastúpenia advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS s.r.o., Hviezdoslavovo nám. 25, Bratislava, vo výške 322.333,41 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 7Cbi/238/2006-704 zo dňa 10.01.2018 vydaným súdnym úradníkom uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému 1/ trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za podané odvolanie vo výške 33.193,91 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 270.367,79 Eur právnemu zástupcovi žalovaného 1/ BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., Hviezdoslavovo nám. 25, Bratislava, a to všetko do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Druhým výrokom uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému 2/ trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za podané odvolanie vo výške 33.193,91 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 76.582,22 Eur právnemu zástupcovi žalovaného 2/ BADUCCI Legal, s.r.o., Mostová 2, Bratislava, a to všetko do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

2. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť žalovaný 1/, podľa ktorého súd nepriznal žalovanému 1/ náhradu trov konania za 3 úkony právnej služby: podanie na súd z 14.02.2012, zastupovanie na pojednávaní dňa 23.02.2012 a vyjadrenie zo dňa 26.06.2012, čo spolu s DPH a režijným paušálom predstavuje spolu sumu 51.695,62 Eur. Na základe vyššie uvedeného žiada zmeniť napadnuté uznesenie.

3. Súd preskúmal obsah spisového materiálu, sťažnosť žalovaného 1/ zo dňa 29.01.2018 a dospel k záveru, že sťažnosť podaná žalovaným 1/ je dôvodná, keďže súd opomenul žalovanému 1/ priznať trovy právneho zastúpenia advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS s.r.o. aj za tri úkony právnej služby v dovolacom konaní, a to za podanie na súd zo dňa 14.02.2012 pri sadzbe 19.138,05 Eur, zastupovanie na pojednávaní dňa 23.02.2012 v zníženej 1 sadzbe 4.784,51 Eur, vyjadrenie zo dňa 26.06.2012 pri

sadzbe 19.138,05 Eur, 3 x režijný paušál 7,63 Eur (za rok 2012) 22,89 Eur, 20 % DPH 8.612,12 Eur, spolu 51.695,62 Eur. Trovy dovolacieho konania žalovaného 1/ tak spolu predstavujú sumu 109.137,86 Eur (priznané trovy 57.442,24 Eur + 51.695,62 Eur). Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody súd uznesenie zo dňa 10.01.2018 zmenil a priznal žalovanému 1/ náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku za podané odvolanie vo výške 33.193,91 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 322.333,41 Eur.

4. Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky III.ÚS 220/2018-35 zo dňa 11. septembra 2018 bolo rozhodnuté, že základné právo obchodnej spoločnosti HYDREE FINANCIÁL SLOVAKIA, s. r. o., na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na ochranu vlastníctva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Cbi/238/2006 z 12. marca 2018 porušené boli a Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Cbi/238/2016 z 12.03.2018 sa zrušuje a vec vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

5. Tunajší súd prípisom zo dňa 23.10.2006 doručil žalobcovi sťažnosť žalovaného 1/ zo dňa 29.01.2018 a umožnil mu vyjadriť sa v lehote do 10 od doručenia.

6. Žalobca zaslal súdu písomné stanovisko (doručené dňa 09.11.2018) v ktorom uviedol, že aj napriek podanému návrhu na odloženie vykonateľnosti, Ústavný súd SR nevyhovel návrhu na odloženie vykonateľnosti a rozhodnutie bolo vykonateľné do Nálezu Ústavného súdu SR. Dôsledkom tejto skutočnosti došlo k plneniu zo strany žalobcu v prospech žalovaného 1/ (z ktorého časť bola uspokojená v exekučnom konaní) z titulu právoplatne priznaných trov konania. Mal za to, že súd má procesnú povinnosť zohľadniť pri rozhodovaní o sťažnosti i plnenia poskytnutého žalobcom žalovanému 1/. V danej veci je preto potrebné (v záujme spravodlivého rozhodovania) zistiť a ustáliť výšku plnenia, ktoré poskytol žalobca žalovanému 1/ titulom náhrady trov konania (či už dobrovoľne alebo v exekučnom konaní). Uvedené zisťovanie si však vyžaduje i súčinnosť od príslušného súdneho exekútora, čo sa však žalobcovi nepodarilo zabezpečiť v súdom stanovenej lehote. Požiadal preto o poskytnutie lehoty do 15.11.2018. Osobitne poukázal na to, že žalovaný 1/ nemá nárok na náhradu trov konania spočívajúcom v náhrade trov právneho zastúpenia advokátom, keďže žalovaný 1/ je právnickou osobou so 100 % majetkovou účasťou štátu, ktoré disponuje samostatným právnym oddelením a je neúčelné, aby sa dal žalovaný 1/ v konaní zastupovať advokátom a z tohto titulu mu bola priznávaná náhrada trov konania.

7. Na základe výzvy súdu zo dňa 06.12.2018, aby žalobca zaujal komplexné stanovisko k výške trov konania, oznámil, že si dovoľuje nezaujať stanovisko k výške trov konania, a teda nevyužíva procesný priestor poskytnutý mu konajúcim súdom Výzvou zo dňa 06.12.2018.

8. K stanovisku žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný 1/, ktorý poukázal na to, že predmetom konania po rozhodnutí Ústavného súdu SR a vrátení veci na ďalšie konanie je len posúdenie dôvodnosti podanej sťažnosti a určenie výšky trov dovolacieho konania v nadväznosti na § 262 CSP, pričom o priznaní nárokov na náhradu trov prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania bolo už právoplatne rozhodnuté. Výška trov priznaných uznesením zo dňa 10.01.2018 nebola nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 11.09.2018 nijako dotknutá, pričom výška týchto trov už nemôže byť v ďalšom konaní na základe sťažnosti žalovaného 1/ ani predmetom posudzovania, keďže žalobca sťažnosť proti uzneseniu zo dňa 10.01.2018 nepodal. Ďalej poukázal na to, že strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Právo dať sa zastúpiť zvoleným zástupcom bolo a je právom strany v konaní bez ohľadu na jej právnu formu, majetkové pozadie alebo odbornú spôsobilosť, ktoré sú pre posudzovanie účelnosti trov právneho zastúpenia bez právneho významu.

9. Podľa § 240 CSP, sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

10. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

12. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. Súd na základe sťažnosti žalovaného 1/ zo dňa 29.01.2018 preskúmal obsah spisového materiálu, oboznámil sa s vyjadreniami strán (odsek 6 až 8 tohto rozhodnutia) a dospel k záveru, že sťažnosť podaná žalovaným 1/ je dôvodná, keďže žalovanému 1/ patrí náhrada za trovy právneho zastúpenia advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS s.r.o. aj za tri úkony právnej služby v dovolacom konaní, a to za:

1. podanie na súd zo dňa 14.02.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. b) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.....	19.138,05 Eur
2. zastupovanie na pojednávaní dňa 23.02.2012, v zníženej 1 sadzbe s poukazom na § 14 ods. 5 písm. b) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.	4.784,51 Eur
3. vyjadrenie zo dňa 26.06.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. b) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.....	19.138,05 Eur
3 x režijný paušál 7,63 Eur (za rok 2012) § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.....	22,89 Eur
20 % DPH § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.....	8.612,12 Eur
Spolu	51.695,62 Eur

Trovy dovolacieho konania žalovaného 1/ tak spolu predstavujú sumu 109.137,86 Eur (priznané trovy 57.442,24 Eur + 51.695,62 Eur).

14. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody a zákonné ustanovenia súd uznesenie vydané súdnym úradníkom dňa 10.01.2018 v prvom výroku zmenil a priznal žalovanému 1/ náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku za podané odvolanie vo výške 33.193,91 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 322.333,41 Eur. Keďže právne zastupovanie žalovaného 1/ advokátskou kanceláriou bolo ku dňu rozhodnutia ukončené, súd za prijímateľa náhrady trov označil priamo žalovaného 1/.

15. K stanovisku žalobcu súd uvádza, že súd rozhodoval uznesením zo dňa 12.03.2018 na základe sťažnosti žalovaného 1/, ktorú posúdil ako dôvodnú, keďže uznesením zo dňa 10.01.2018 vydaným súdnym úradníkom neboli priznané žalovanému 1/ aj trovy konania titulom troch úkonov za zastupovanie v dovolacom konaní, na ktoré má zákonný nárok. Predmetom posudzovania aj po zrušení predmetného uznesenia Nálezom Ústavného súdu SR je skutočnosť, či bola sťažnosť žalovaného 1/ dôvodná. Keďže súd preskúmal obsah spisu a dospel k záveru, že išlo o 3 účelne vynaložené úkony, na ktoré je zákonný nárok, nie je dôvod, aby rozhodol odlišným spôsobom. Prípadné čiastočné plnenie zo strany žalobcu nemá vplyv na toto rozhodnutie, čo neznamena, že žalobca sa nemôže brániť v prípadnom exekučnom konaní, že časť trov konania už zaplatil na základe uznesenia zo dňa 12.03.2018, ktoré bolo zrušené.

16. K námietke žalobcu, že nebolo účelné, aby sa nechal žalovaný 1/ zastupovať advokátom, keď disponuje dostatočným kvalifikovaným aparátom, súd uvádza, že náhrada trov konania bola žalovanému 1/ priznaná právoplatnými rozhodnutiami, ktoré sú obsahom spisu a proti rozhodnutiu, ktorým bola určená výška trov konania (v rámci ktorého sa posudzovala aj účelnosť vynaložených trov) sťažnosť nepodal. Naviac je potrebné zdôrazniť, že podľa Ústavného súdu SR, IV. ÚS 84/2014 „zo žiadnych ustanovení ústavy ani Občianskeho súdneho poriadku nemožno vyvodit' záver, že by účastníkovi konania (v konkrétnej veci právnickej osobe), ktorá má zamestnancov s právnickým vzdelaním a napriek tomu si zvolí zástupcu z radov advokátov, nemala byť priznaná náhrada trov konania.“ Uvedené je aplikovateľné aj na tento prípad, pretože ani z Civilného sporového poriadku nemožno vyvodit', že by sa právnická osoba nemohla dať zastupovať advokátom. Súd skúma iba účelnosť vynaložených trov, pričom účelnosť treba chápať ako poistku pred nákladmi nadbytočnými, resp. neprimeranými. Ak však strana v spore, v tomto prípade žalobca, podá dovolanie, musí si byť vedomý, že druhá strana má právo dať sa zastúpiť advokátom, k veci sa vyjadriť a teda vykonávať úkony na obranu svojich práv.

17. Vzhľadom na uvedené súd po zrušení uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 7Cbi/238/2016 z 12. marca 2018 Nálezom Ústavného súdu SR III.ÚS 220/2018-35 zo dňa 11. septembra 2018 odstránil vytýkaný nedostatok, doručil sťažnosť proti predmetnému uzneseniu žalobcovi a vo veci opätovne rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté členmi senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie prípustné nie je.